

Debatten van de provincieraadszitting

18 november 2003

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Ik heb een paar mededelingen.

1. De foto is natuurlijk altijd een moeilijkheid. Men staat er nooit goed op, en zo. Ik ben ook altijd zeer ontevreden. Maar we hebben ons best gedaan en mijnheer Claerhoudt zeer zeker ook. Ik ben u dankbaar. Het is een mooie foto van een wel zeer grote klas. De klas is buiten haar oevers getreden op de foto, maar daar is niets aan te doen. Toch uw dank voor uw medewerking.
2. We hebben nog een beetje gewacht omdat een zekere gedeputeerde nog niet aanwezig was, nu ook niet trouwens. We hebben ook gewacht om het een beetje rustig te laten verlopen en we zijn niet te veel te laat.
3. U weet dat wij na de toespraak van de gouverneur straks het personeel vervoegen, onder meer de beëdigden, de gelauwerden, de gepensioneerden, enz. Dus we luisteren rustig naar de gouverneur.
4. Ik heb een paar plaatsen laten innemen door mensen van de pers, de radiofonische pers vooral. Ik dank u dat u dat begrijpt. Het is kwestie van een paar opnamen te kunnen maken. Ik heb dat dus toegestaan, met uw akkoord zo mag ik verhoppen.

We gaan nu aan de gouverneur meedelen dat de raad vergaderd is en de fractievoorzitters en woordvoerders vergezellen mij. We moeten niet ver gaan, want de gouverneur heeft tijdelijk domicilie gekozen in het kabinet van de voorzitter van de provincieraad. Ik nodig de fractievoorzitters en de woordvoerders uit mij te vergezellen naar de ingang van de zaal aan die kant.

De zitting wordt even geschorst, maar we blijven aanwezig. En het zou mij genoeg doen mocht u straks rechtstaan als de gouverneur binnenkomt.

Begroeting van de heer gouverneur

De heer voorzitter

Dames en Heren,

Ook als men in een nieuwe tijd leeft en progressief denkt in verkorte digitale taal of in kleurrijke beeldentaal is het goed van de tradities en de rituelen toch enigszins in acht te nemen.

In overleg met professor doctor Herman Balthazar heb ik het ritueel sterk verkort. Normaal haalden we de gouverneur af in zijn eigen kabinet en onze bodes-kamerbewaarders vergezelden ons daarbij. Ze vonden het, denk ik, eigenlijk een beetje spijtig - alhoewel ze de ketting van vroeger, zoals de gouverneur zei, niet meer dragen - dat we dat niet gedaan hebben, maar gelet op alle praktische aangelegenheden heeft de gouverneur in het kabinet van de voorzitter woonplaats gekozen.

Ik dank de fractieleiders en de woordvoerders van de groepen van harte om mij te hebben willen vergezellen en ik ben de raad heel dankbaar omdat u de gouverneur rechtopstaand hebt willen begroeten.

De zin van een toespraak van de gouverneur is tweevoudig:

- het is ten eerste natuurlijk een persoonlijke bijdrage. De gouverneur spreekt als gouverneur. Maar hij is ook Herman Balthazar. Hij is ook de historicus. Hij is ook de emeritus hoogleraar. Hij is de mens in zijn totaliteit. Een toespraak heeft altijd iets strikt persoonlijks ;
- maar ten tweede is de toespraak ook door de teksten voorzien als een inspiratie voor onze provincieraad. Een inspiratie, nu de begrotingsdebatten nieuwe stijl, nieuwe organisatie, langzamerhand - Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, morgen zal het aan u zijn – op een zekere kruissnelheid beginnen te komen, zie de commissievergaderingen die al een grote bijkomende waarde hebben gehad.

DEBATTEN

De toespraak van de gouverneur is dus een persoonlijke bijdrage en een persoonlijke toespraak van Herman Balthazar. Maar het is ook een toespraak van gouverneur Herman Balthazar waarbij de raad zich kan laten inspireren - zo willen het de teksten, in de belangrijke begrotingsdebatten, nu tot 3 december nog - door wat de gouverneur ons heeft mede te delen.

In het verleden zijn de inhoudelijke thema's legio geweest, zeer talrijk. Vandaag is de titel "Rosetta en haar Vrienden. Gesprekken rond kansarmoede".

In een eerste benadering, toen ik hoffelijkheidshalve in kennis gesteld werd van de titel, heb ik aan de gouverneur gevraagd: "Het gaat bij God niet over de steen van Rosetta en over de archeologie en Egypte?" Hij zei: "Nee, het gaat over iets totaal anders."

Dames en Heren, "Rosetta en haar Vrienden. Gesprekken rond kansarmoede".

Van harte geef ik het woord aan professor doctor emeritus Herman Balthazar, gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, die de provincieraad in vergadering bijeen toespreekt. Mijnheer de Gouverneur, u hebt het woord.

TOESPRAAK VAN DE HEER GOUVERNEUR

Applaus

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Nog even twee woorden alvorens we de zitting heffen.

De liberale hoofdinspecteur van het stedelijk onderwijs van Gent, wijlen professor Marcel Bodts, van wie ik veel geleerd heb, heeft ooit gezegd: "Een openbaar bestuur, een overheid zal altijd getoetst en beoordeeld worden op wat dit bestuur doet voor drie terreinen: voor de cultuur en de kunst, primo, voor de natuur en het leefmilieu, secundo, en" – Mijnheer de Gouverneur, uw onderwerp van vandaag opnieuw – "voor de zwaksten in de maatschappij, voor wat de bijbel noemt "de minsten der mijnen" en de verworpenen der aarde", voor Rosetta en haar vrienden, dus de kansarmen.

Dat is het levend inspirerend belang, denk ik, van uw toespraak, hoezeer men op vele punten - en u hebt dat zelf aangeduid. Ik zei daarstraks: "Het is de toespraak van de gouverneur aan de raad en het is ook een persoonlijke bijdrage van Herman Balthazar." – voortdurend andere invalshoeken kan laten gelden.

Ten tweede, Mijnheer de Gouverneur, behelst uw toespraak eigenlijk een bijzonder compliment voor uw opeenvolgende deputaties sedert uw aantreden in 1985.

Dat u trouwens de gedeputeerde voor Sociale Zaken, Jean-Pierre Van Der Meiren, op pagina 5 van de tekst met name noemt, samen met zijn medewerkers, en het hele sociale beleid van de deputaties eigenlijk looft, is ook inspirerend voor onze gesprekken.

Wij zullen in de begrotingsdebatten opnieuw terugkomen op onder meer dat belangrijke sociale luik en op een aantal andere punten. Maar het sociale beleid is toch wel iets geworden te midden van de moeilijkheden die het zonder twijfel altijd met zich meebrengt.

Ten derde, Mijnheer de Gouverneur, hebt u ons als historicus, als mens en als gouverneur een persoonlijke bijdrage gebracht die tegelijk ook totaal inspirerend is voor onze debatten.

Ik zal aan de provincieraad vragen om het bureau en mijzelf te volgen in de opdracht tot publicatie van de toespraak die in de gekende boekjes met een typische kleur – het zijn rode boekjes, maar u moet er echt niets meer achter zoeken – zal worden opgenomen.

Ik ga uit, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, van de instemming voor deze publicatie.

En tot slot, Mijnheer de Gouverneur, 6 november 1985 is 18 jaar geleden, alsof het gisteren was. U herinnert er aan op de eerste pagina van uw tekst. Ik zal iets voorlezen wat u niet hebt voorgelezen, want soms leest u iets niet voor omdat u denkt dat het te lang zal zijn of omdat het misschien een beetje verkeerd zou zijn.

U schreef, maar zegde niet, op de eerste pagina: “De toespraak “Nieuwe armoede: implicaties voor ons maatschappelijk model” lokte vrij veel belangstelling en tot mijn verbazing ook wat – gelukkig kortstondige – politieke beroering uit. Het was allerm minst mijn bedoeling om politiek de toon te zetten. Vanuit mijn persoonlijk engagement had ik het al aangekondigd bij mijn allereerste ontmoeting met de provincieraad op 1 juli 1985: een gouverneur moet in zijn dialoog met de verkozen raadsleden acute maatschappelijke thema’s in de aandacht brengen.”

U hebt dat vandaag ook weer gedaan.

Ik zat toen in de oppositie, op de plaats waar nu fractieleider Marc Lootens zit en ik herinner mij die namiddag alsof het gisteren was.

Eigenlijk denk ik dat u een beetje geschrokken was door het enthousiasme vanop zekere banken.

Sommigen van de ouderen zullen zich dat zeer goed herinneren en ik zie ze glimlachen. Ondertussen zijn er 18 jaar overheen gegaan. Louis Paul Boom en ons jong enthousiasme zijn nog steeds aanwezig.

U schrijft zo goed op pagina 82 van de lange tekst, de geschreven tekst, maar die u zo goed gebracht hebt: “Ik zal mij verzetten tegen de gedachte dat er op een bepaald ogenblik berusting zou komen. En dat is wat ik tegenover kansarmoede en kansarmoedebestrijding wil blijven doen: fel geëngageerd aandacht vragen voor de problematiek, maar ook zeer kritisch, zeer realistisch en zeer waakzaam blijven.”

Dat zijn de verschillende invalshoeken, ook bij ons, over de wijze waarop onze maatschappij het probleem aanpakt. U verzet zich tegen berusting, tegen een soort cynisch aanvaarden van wat nu maar zo is. Dat, geloof ik, siert u ten zeerste in de inspiratie die u vandaag aan onze raad hebt gegeven.

Ik ga ervan uit dat de provincieraad mij en het bureau volgt in de opdracht tot publicatie van uw toespraak.

Ik wens er u, Mijnheer de Gouverneur, van harte geluk mee.

Ik ben blij dat u ook zo nadrukkelijk hebt gewezen op de samenwerking, de panelgesprekken. Dat zal duidelijk worden in de publicatie en dat is bij de fractieleiders, die misschien al over de tekst beschikken, wellicht al duidelijk.

Men zal daar ook kunnen vaststellen hoezeer het ook een groepswerk en ten zeerste ook een persoonlijk werk is.

Ik dank u daarvoor.

Dames en Heren, om 16 30 uur is er de plechtigheid voor de personeelsleden - de beëdigden, de gelauwerden en de gepensioneerd - niet in een economische sfeer van kansarmoede, maar gelukkig in een sfeer van overheid en overheidstewerkstelling. De bijeenkomst zal gebeuren onder leiding van de gouverneur en grijpt plaats in de banketzaal.

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, ik dank u en uw deputatie voor de onderhandelingen die er met het bureau zijn geweest en ik dank ook de gouverneur voor de gedachte dat de provincieraad nu expliciet ook betrokken wordt bij deze duidelijk feestelijke aangelegenheid voor degenen die de eed afleggen, die gelauwerd worden en die gepensioneerd zijn.

Mijnheer de Gouverneur, u dank ik bijzonder ook voor uw uitnodiging. Er is een receptie nadien. U zei mij dat de plechtigheid niet zo lang duurt, maar er zijn natuurlijk nogal wat beëdigden, nogal wat gelauwerden en nogal wat gepensioneerd. Even duren zal het wel, maar niet te lang.

Onze agenda is daarmee uitgeput. Morgen, woensdag 19 november, om 14 00 uur, komen we opnieuw bijeen bij leven en welzijn, liefst zo weinig mogelijk verkouden of besmet.

De beleidsverklaring door eerste gedeputeerde Marc De Buck zal het eerste deel van de vergadering kenmerken. Na een korte pauze zullen de fractievoorzitters en de woordvoerders van de andere politieke groepen in de klassieke volgorde – oppositie, grootste groep, tweede groep, enz., meerderheid, enz. – aan het woord komen.

EINDE VAN DE ZITTING